

gen, og ligeledes er det i Resolutionen af 10de Juli 1846, hvorefter saadanne Bevillinger fremtidigt kunne ventes, bestemt antydet, at man derved skal sørge for Bøndestændens Lærv. Hvad det angaaer, som en anden Taler har udvirket angaaende den Tid, der rimeligvis maatte hængaa, for at Gaarden kunde blive fæstelig, er det visnok i det Væsentligste rigtigt, endsskjønt den almindelige Regel om det menneskelige Livs Probabilitet ikke lader sig aldeles anvende paa Probabiliteten af Fæsteligighed, deels fordi Fæsterettighederne ogsaa gaae over til Enken, og deels fordi det er meget hyppigt paa den anden Side, at Fæsteren fratræder Gaarden før sin Død, og saa er Eieren i den Nødvendighed at maatte lade sig nøie med en ringere Indfæstning end ellers. Men det Hele vedkommer ikke denne Sag. Der er jo her ikke Spørgsmaal om, hvorvidt en enkelt Gaard kan ventes at blive tidtgere eller sildigere fæstelig; men den Beregning, der er foreslaaet, indbefatter samtlige Indtægter i de 20 Aar, baade Indfæstninger og andre Indtægter, og da Totalbeløbet divideres med 20, saa udkommer en Sum, der, om den end ikke svarer til de nærværende Forhold, dog ikke bliver saa langt derfra, som om man tog 30 Aar. Fra dette Synspunkt er altsaa dog 3 Aar, som af den høitærede Premierminister er foreslaaet, mere passende. Men jeg maa dog bemærke, at naar ikke Beregningen over de hidtil værende Indtægter skal afgive en aldeles afgørende Regel for, hvad Bøndergodset maa sættes til, men blot være en Dplysning, som skal fremkomme i Forbindelse med den om Salgspriserne i Egnen og de øvrige Dplysninger, som efter Forholdenes Bessaffenhed kunde være nødvendige, saa troer jeg, at det fra den Side var hensigtsmæssigere, at man havde Efterretninger for en nogenlunde Periode, om just ikke for 20 Aar saa dog i det Mindste for en betydelig længere Tid end 3 Aar.

Formanden: Vi kunne maaskee nu gaae over til Afstemning.

Voigt: Maaskee jeg turde bede om Ordet?

Formanden: Jeg maa bemærke, at der er forlangt Afslutning. Hvis der er altsaa er Noget, der forlanger Ordet, vil der først blive

at afstemme over, om Afslutning skal finde Sted.

Funder: Af hvem er Afslutningen forlangt?

Formanden: Den er forlangt af følgende Medlemmer: Stampe, M. P. Bruun, Treschow, Dahl, Simony, A. Jørgensen, P. Jørgensen, Schroll, Tang, Krabbe, Thalbitzer.

Bed den derpaa foretagne Afstemning blev det med 30 Stemmer mod 7 vedtaget, at Afslutninger skulde finde Sted, hvorpaa man gik over til Afstemningen, der gav følgende Resultat:

Til Udvalgets nye § 2.

1) Moltkes Forslag: at denne Paragraph affattes saaledes:

Forinden nogen Afhændelse finder Sted, har Besidderen at forelægge Justitsministeren Plan for Afhændelsen, hvori han andrager paa det Minimum, for hvilket han antager, at een Lønde Hartkorn kunde afhændes. Ved Bestemmelsen af dette bør tages Hensyn saavel til Egnens Salgspriser i Almindelighed som til den Indtægt, der haves af Godset som Fæstegods, hvilken i intet Tilfælde bør formindskes under det Beløb, som den for Godset gjældende Jordebog, sammenholdt med de sidste 3 Aars Regnskaber, udviser.

blev forkastet med 30 Stemmer mod 10.

2) Holsts Forslag, at første Passus i den affattes saaledes:

a) Forinden nogen Afhændelse finder Sted, har Besidderen at forelægge Justitsministeriet en Plan for Afhændelsen, hvori han bør oplyse hver Eiendoms Hartkorn og Gammelstat, Bygningernes Assurancefum, om der hører Skov til Eiendommen, og i saa Fald sammes Bessaffenhed og Areal, samt alle de Indtægter, han i de sidste 20 Aar har havt af Bøndergodset og af sammes Skove.

blev forkastet med 29 Stemmer mod 4, hvorved forfaldt

b) at i § 2, anden Passus, efter Ordene: „forsaavidt disse“ tilføies „Indtægter“.

3) Udvalgets Omringsforslag til dets Forslag under Nr. 11.

At § 2 affattes saaledes:

Forinden nogen Afhændelse finder Sted, har Besidderen at forelægge Justitsministeriet